

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013497
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2119013497.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. E. XXXX/X, C., o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.11.2025, sp. zn. 9T/54/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.01.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava rozhodol tak, že (citácia):

I. Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku súd r u š í v dôsledku zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, ktorý bol predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Trnava sp. zn. 6T/49/2018, a ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona výrok o treste uložený odsúdenému: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.02.2020, sp. zn. 9T/54/2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 09.12.2024, sp. zn. 9T/54/2019, právoplatným dňa 15.04.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, zo dňa 15.04.2025, sp. zn. 3 Tos/62/2025 .

II. Podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa za zostávajúci trestný čin, pri ktorom nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, odsúdenému:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. ÚVTOS Leopoldov

u k l a d á:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 42 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 a § 41 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 sa odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08. 2024 sa zrušuje výrok o treste uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 04.01.2019, sp. zn. 6T/49/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 211-213 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku, priamo do zápisnice, zahlásil odvolanie odsúdený A. B. (č.l. 209 spisu), ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 07.01.2026 (č.l. 217 spisu), doručeným okresnému súdu dňa 08.01.2026.

Odsúdený v odôvodnení sťažnosti namietal, že napriek tomu, že došlo k zmene zákona v prospech odsúdeného a súd rozhodoval len z tohto dôvodu, odsúdenému bol uložený prísnejší trest, než bol

trest uložený pôvodným rozsudkom. Podľa odsúdeného súd konal v rozpore so základnou zásadou trestného konania, zákazu zmeny k horšiemu, ktorú je aj v tomto konaní podľa § 405a a § 405b analogicky použiť. Uloženie miernejšieho trestu považuje odsúdený za logické, pretože súd ukladá trest za zúžený, nie rozšírený rozsah trestnej činnosti. Uviedol, že súd pri svojom rozhodovaní nemôže vziať do úvahy uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/45/2019 zo dňa 09.12.2024, pretože týmto došlo k premene trestu, pri ktorom už zanikla trestnosť činu a ktorý bol neskôr zrušený, pričom už pri tomto rozhodovaní mal byť pôvodný rozsudok zmenený.

Zároveň uviedol, že nesúhlasí s uložením súhrnného trestu odňatia slobody, pretože nie je na to zákonný dôvod. Podľa odsúdeného argumentácia súdu, že inak by nebolo možné prípadné započítanie väzby, doby zadržania alebo výkonu trestu nemôže obstať, pretože toto započítanie a len vo vzťahu k trestu odňatia slobody je potrebné urobiť súčasne s rozsudkom podľa § 405 Trestného poriadku, čo súd neurobil.

Z uvedených dôvodov odsúdený navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Zároveň požiadal, aby bol ihneď prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný prokurátor sa na verejnom zasadnutí, po vyhlásení rozsudku, vzdal práva na podanie odvolania (č.l. 209 spisu).

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 2 Trestného poriadku, ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

· trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 04.01.2019, právoplatným dňa 01.02.2019, bol odsúdený uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona (odsúdený si prisvojil cudziu vec a tým spôsobil škodu vo výške 13,59 eur a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý). Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona, mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov;

· prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 27.9.2019 pod č.1pv 574/18/2207-16, okresnému súdu doručení dňa 02.10.2019 obžalobu na A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Trestného zákona, Okresný súd Trnava trestným rozkazom sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 26.02.2020,

právoplatným dňa 28.08.2020, bol odsúdený uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) v spojení s § 50 ods. 1 Trestného zákona odsúdenému podmiennečne odložený a odsúdenému bola určená skúšobná doba v trvaní 4 roky. Okresný súd obvinenému uložil povinnosť uhradiť spôsobenú škodu a zároveň zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 04.01.2019;

· uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 09.12.2024, právoplatným dňa 15.04.2025, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/62/2025 zo dňa 15.04.2025, okresný súd podľa § 420 Trestného poriadku v spojení s § 50 ods. 4 Trestného zákona rozhodol tak, že odsúdený vykoná trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 26.02.2020. Odsúdený bol na výkon trestu podľa § 420 Trestného poriadku v spojení s

§ 50 ods. 8 Trestného zákona a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia;

· z lustrácie v registri ZVJS bolo zistené, že odsúdený aktuálne vykonáva trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 26.02.2020 a predpokladaný koniec trestu má 28.01.2027.

Podľa § 438k ods. 7 Trestného zákona, trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15. marcom 2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa tohto zákona v znení účinnom od 15. marca 2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 405a ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný. V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Podľa § 405b ods. 2 Trestného poriadku, ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a nebol mu uložený úhrnný alebo súhrnný trest, rozhodnutie podľa odseku 1 urobí súd do 30 dní od nadobudnutia účinnosti zmeny zákona na neverejnom zasadnutí, o ktorom upovedomí prokurátora. Proti tomuto rozhodnutiu prokurátor môže podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia; obsah sťažnosti prokurátor uvedie do zápisnice. Nadriadený súd o jeho sťažnosti rozhodne do 20 pracovných dní od predloženia veci.

Podľa § 405d ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku, na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dielu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak. Rozsudok v konaní podľa tohto dielu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane. Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dielu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý. Ak súd pri postupe podľa § 405b ods. 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b ods. 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

Krajský súd uvádza, že v predmetnej veci je kľúčové hmotnoprávne ust. § 438k ods. 7 Trestného zákona, ktoré upravuje prechodné ustanovenia k zmenám Trestného zákona účinným od 15.03.2024. Jeho zmyslom bolo docieľiť taký stav veci, aby po účinnosti predmetnej novely nik nevykonával trest za čin, ktorý po novele už nie je trestným. Toto prechodné ustanovenie zjavne cielilo len na nevykonané zvyšky trestov uložených za trestné činy, ktorých trestnosť zanikla, pričom predmetné hmotnoprávne pravidlo našlo svoj odraz v procesnom kódexe (Trestného poriadku) vo štvrtom diele ôsmej časti (Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona), konkrétne v ust. § 405a, § 405b Trestného poriadku citovaných vyššie v texte, ktoré upravujú procesný postup, ako želaný stav dosiahnuť.

Vzhľadom k novele Trestného zákona účinnej od 06.08.2024 správne okresný súd pristúpil v zmysle ustanovenia § 405a a nasl. Trestného poriadku k preskúmaniu zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, opísanému v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 04.01.2019, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného a za ktorého spáchanie mu bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 26.02.2020 uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky, ktorý bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 09.12.2024 premenený na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, nakoľko počnúc dňom 06.08.2024 základná skutková podstata prečinu krádeže v ustanovení § 212 nepostihuje viac tú skutočnosť, že sa niekto dopustil krádeže bez ohľadu na výšku spôsobenej škody a v období posledných dvanástich mesiacov pred skutkom bol za obdobný čin na úrovni priestupku postihnutý.

Následne sa samosudca okresného súdu správnym spôsobom vysporiadal so zostávajúcim trestným činom – prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pri ktorom nezanikla trestnosť činu.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Okresný súd postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, keď vzhľadom na zrušenie výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 26.02.2020, „opätovne“ zrušil výrok o treste uložený odsúdenému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 04.01.2019. Zjednodušene povedané, keďže okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 26.02.2020, ktorý zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2019 zo dňa 04.01.2018, bolo potrebné opätovne zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 04.01.2019.

K výroku o treste

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodnutí o treste (rozsudok NS SR z 13.05.2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Výrok o vine zrušený nebol, preto okresný súd ukladal trest podľa ustanovení účinných do 05.08.2024, teda podľa tej právnej úpravy, podľa ktorej bola uznaná vina odsúdeného.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že odsúdenému je potrebné aj naďalej ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona aj po zániku trestnosti predmetného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona uloženého vo výroku o vine trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/49/2018 zo dňa 04.01.2019, a to z dôvodu započítania prípadného zadržania, väzby alebo výkonu trestu v predtým zbiehajúcich sa trestných činoch.

Okresný súd správnym spôsobom ustálil aj pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u odsúdeného správne vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť, konkrétne podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Keďže u odsúdeného prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi (1:0), okresný súd prihladajúc na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, ktorým modifikoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ju zvýšil o jednu tretinu (na 1 rok) a uložil nový primeraný súhrnný trest v rámci zákonom modifikovanej trestnej sadzby v trvaní 18 mesiacov.

Z pohľadu krajského súdu samosudca správne prihladol aj na § 34 ods. 4 Trestného zákona, a to najmä so zreteľom na osobu odsúdeného, ktorý bol do času spáchania skutku 4-krát súdne trestaný pre drogovú a majetkovú trestnú činnosť, ale aj vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Z pohľadu krajského súdu je teda trest odňatia slobody ukladaný okresným súdom trestom nielen zákonným, ale aj primeraným.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď odsúdeného s použitím ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2012, sp.zn.5T/102/2008, trest vykonaný 27.05.2015).

K odvolacím námietkam

Odsúdený vo vzťahu k uloženému trestu namietal, že došlo k zmene k horšiemu, keď súd pri rozhodovaní o novouloženom treste prihladol na uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 09.12.2024 a odsúdenému uložil prísnejší trest než ten, ktorý bol uložený pôvodným rozsudkom. Krajský súd opakuje, že ako pôvodne uložený trest odňatia slobody bol odsúdenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/54/2019 zo dňa 09.12.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/62/2025 zo dňa 15.04.2025 bolo rozhodnuté o tom, že odsúdený vykoná uložený trest vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (nakolko sa v skúšobnej dobe dopustil viacerých priestupkov aj závažnejšieho charakteru a spáchal trestný čin). Krajský súd na margo uvedeného uvádza, že keďže pôvodne uložený podmienený trest odňatia slobody bol odsúdenému premenený na nepodmienený, a to z dôvodu rozhodnutia o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe s tým, že tento trest vykoná, nemohol okresný súd ukladať odsúdenému tento trest ako podmienený. Rovnako tak nebolo dôvodné odsúdenému ukladať alternatívny trest i s prihladnutím na to, že súdy by nemali v zmysle § 405a a nasl. Trestného poriadku prehodnocovať už právoplatne uložené tresty za trestné činy, kde trestnosť nezanikla. Čo sa týka druhu trestu, ktorý okresný súd zvolil pri ukladaní novo uloženého trestu, tu taktiež postupoval správne zohľadniac všetky okolnosti rozhodné pre ukládanie trestu. Krajský súd tak vyhodnotil, že čo sa týka druhu novo uloženého trestu, tento bol zákonný a primeraný.

Vzhľadom na ostatné sťažnostné námietky odsúdeného, kde argumentoval tým, že mu nemal byť uložený súhrnný trest, v prvom rade je nutné uviesť, že účelom trestnoprávných i procesnoprávných ustanovení upravujúcich postup súdu v prípade rozhodovania o ešte nevykonaných trestoch, ktoré boli ukladané za trestné činy, ktorých trestnosť činu neskôr zanikla v dôsledku zmeny zákona, je poskytnúť „benefit“ osobám, ktoré ako právoplatne odsúdení páchatelia trestnej činnosti ešte nevykonali uložený trest a počas jeho vykonávania prišlo k takej zmene zákona, následkom ktorej už čin, pre ktorý boli odsúdení, nie je trestným. Týmto benefitom nie je možnosť opätovného rozhodovania a prehodnocovania výrokov o vine, či treste už právoplatne odsúdených páchatel'ov, ale „len“ rozhodnutie o tom, že sa doposiaľ nevykonaný a ešte vykonávaný trest nevykoná. Spôsob, akým sa zrealizuje zámer zákonodarcu a ako sa má želaný cieľ dosiahnuť v prípade odsúdených, ktorí vykonávajú trest za trestný čin, ktorého trestnosť zmenou zákona zanikla, ako trest samostatný, je popísaný v štvrtom diele ôsmej hlavy Trestného poriadku označenej ako „Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona“, pričom nevzbudzuje polemiky a nevytvára aplikačné problémy tak, ako je to v prípade vykonávania súhrnného trestu (prípadne aj úhrnného) za trestné činy, pri ktorých – ale pozor, nie pri všetkých – zanikla trestnosť činu. Je to tak z dôvodu, že zákonodarcu postupoval v prípade novej právnej úpravy v princípe odlišne u osôb vykonávajúcich trest samostatný od osôb vykonávajúcich trest súhrnný (či úhrnný). V prípade výkonu samostatne uložených trestov ustanovil, že benefit bude poskytnutý formou rozhodnutia súdu uznesením o nevykonaní trestu. Avšak v prípade výkonu úhrnného či súhrnného trestu zákonodarcu umožnil, aby aj bez pochybenia súdu uložený právoplatný trest bol zrušený a aby bol „znova“ uložený trest, tentoraz primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu. Napriek tomu, že zákonodarcu píše o ukladaní primeraného trestu už len za zostávajúce zbiehajúce

sa trestné činy, prikazuje uložiť primeraný súhrnný alebo úhrnný trest, preto ho súd má ukladať podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona. Takéto znenie ustanovenia ale potom znamená, že aj v prípade, že by bol pôvodne súhrnný trest ukladaný len za dva trestné činy, z ktorých u jedného by zanikla trestnosť, sa po zohľadnení tejto skutočnosti a uložení primeraného trestu len za zostávajúcu trestnú činnosť, nový trest znovu uloží ako trest súhrnný, na čo nadväzuje aj formulácia v predmetnom ustanovení o tom, že súd zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Krajský súd je názoru, že rozhodnutie o uložení „nového“ trestu, aj keď už po zohľadnení toho, že pri časti pôvodne zbíhajúcej sa trestnej činnosti už zanikla trestnosť jedného trestného činu, sa formálne dotýka aj pôvodne uloženého trestu za takúto trestnú činnosť. A túto zahŕňa v tom zmysle, že uložením nového súhrnného trestu po tom, čo súd prípadne aj nižšou výmerou nového trestu zohľadní skutočnosť zániku trestnosti činu, ním zároveň takouto formou a postupom vyjadří, že trest pôvodne ukladaný odsúdenému za trestnú činnosť, ktorej trestnosť zmenou zákona zanikla, odsúdený nevykoná. Na rozhodnutie o uložení súhrnného trestu potom nadväzuje aj výrok podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona o zrušení rozhodnutia vo výroku o treste, ktorým bol páchatel odsudzovaný za trestné činy, pri ktorých zanikla trestnosť zmenou zákona. V tomto prípade teda novo uložený trest teda musí byť ukladaný opätovne ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože právoplatný výrok o vine ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, nezaniká, ani sa neruší podľa ustanovenia § 405b ods. 1 Trestného poriadku.

V prípade, že súd postupom podľa § 405b odsek 1 druhá veta Trestného poriadku rozhodne o uložení súhrnného trestu a nadväzne aj o zrušení rozhodnutia vo výroku o treste za zbíhajúcu sa trestnú činnosť, ktorej trestnosť zanikla, a spolu s takýmto rozhodnutím alebo v nadväznosti na neho, keďže ide o proces pôsobiaci ex lege naviazaný na právoplatnosť takéhoto rozsudku, rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, bude dosiahnutý zámer zákonodarcu (aj keď nie rovnakým procesným postupom) a stav vo výsledku obdobného, či rovnakého postavenia odsúdených tak pôvodne odsúdených na trest súhrnný (prípadne úhrnný) ako aj na trest samostatný (bližšie pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/64/2025 zo dňa 17.06.2025). Novo uložený trest tak síce formálne zostáva súhrnným, avšak v materiálnej podobe zohľadňuje iba trestnosť činu, ktorého sa nedotkla novelizácia Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024.

S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. Krajský súd o odvolaní rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako to predpokladá ustanovenie § 405d ods. 3 Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.